

Komentář k evangelium: Kristovo „dnes“

Komentář k 3. neděli v mezidobí (cyklus C). „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Neodkládejme na zítřek rozhodnutí, které od nás Pán očekává „dnes“: obrácení, odpuštění a přijetí odpuštění, nový začátek s pomocí milosti, úplné odevzdání se..

25.01.2025

Evangelium (Lk 1,1-4; 4,14-21)

Už mnoho lidí se pokusilo sepsat vypravování o událostech, které se dovršily mezi námi, jak nám je odevzdali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky slova. A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Teofile, uspořádaně vypíšu, aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen (...).

Ježíš se vrátil v síle Ducha do Galileje. Pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili. *Ježíš* přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagógy. Povstal, aby předčítal z *Písma*. Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: 'Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil

zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.' Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkovi a usedl. A všichni v synagóze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: »Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.«

Komentář

Liturgie této neděle nám společně předkládá dva úryvky z evangelia svatého Lukáše. První je prolog, který je určen postavě jménem Teofil, což v řečtině znamená "přítel Boží". Lukáš si klade za cíl napsat dobře zdokumentované a přehledné vylíčení Kristova života od samého počátku a zároveň vysvětlit spásný význam událostí, které "se udály mezi námi" (v. 1).

Toto evangelium je tedy určeno každému člověku, který chce být skutečně "Božím přítelem". Vstoupíme-li do jeho stránek "jako jedna další účinkující postava", jak k

tomu vybízel svatý Josemaría, setkáme se s milou postavou Ježíše a postupně zjistíme, že se v něm nejen naplnila Písma, ale že se "mezi námi" naplňují i dnes: V tomto posvátném textu nalezneme Ježíšův život; ale krom toho v něm musíme najít svůj vlastní život (Výheň, 754).

Ve druhém úryvku doprovázíme Ježíše do synagogy v Nazaretu, ve městě, kde vyrůstal, kam se chodil podle zvyku každou sobotu modlit a naslouchat Božímu slovu. Naučil se to přirozeně v rodině, protože od útlého věku doprovázel Josefa a Marii.

Lukášovo vyprávění nás uvádí do tohoto konání v synagoze. Po několika modlitbách je přečteno několik stránek Pentateuchu neboli Tóry, Božího zákona, a prorocký text, který ilustruje význam toho, co Zákon učí. Ten, kdo předsedá, vyzve někoho z přítomných, aby četl, nebo

někdo, kdo má potřebnou přípravu, dobrovolně vstane, aby četl a poté vysvětlil význam Božího slova. Tentokrát vstane Ježíš a ve svitku proroka Izaiáše, který mu je předán, najde text, v němž prorok mluví o Hospodinově pomazaném, který přináší radostnou zvěst o spáse a oznámení, že Bůh vysvobodí lidi z toho, co je sužuje. Jsou to slova útěchy určená judskému lidu, který se zabývá obnovou po mnoha desetiletích zkázy a úpadku, což je důsledek dobytí jeho území babylónskými vojsky na počátku 6. století př. Kr. Ti, kdo se nakonec vracejí z vyhnanství, si uvědomují, že nejsou schopni vyléčit tolik materiálních a morálních ran, ale Bůh naplní jejich naděje na záchranu. Nuže, to, co Ježíš právě četl v synagoze, není pouhou připomínkou sebevědomého hlásání, které Bůh v minulosti proměnil ve skutečnost, ale je to zpráva o tom, co se skutečně děje v jejich středu, a

také na to upozorňuje: Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste slyšeli na vlastní uši (v. 21). Ježíš je ohlášený Vykupitel.

Toto "dnes", o kterém Ježíš v evangeliu mluví, není jen něco, co se stalo před více než dvaceti stoletími. Ježíš mluví i ke každému z nás "dnes", uprostřed 21. století, protože i nyní "Hospodinův Pomazaný" ("Mesiáš", což je hebrejské slovo, které se překládá jako "Pomazaný"), Ježíš Kristus, žije a přichází ke každému z nás, aby uzdravil naše nemoci, slabosti a hříchy. Dnešek může být pro mě i pro každého z nás dnem spásy. Neodkládejme na zítřek rozhodnutí, které od nás Pán očekává "dnes": obrácení, odpuštění a přijetí odpuštění, nový začátek s pomocí milosti, s naprostým sebedarováním... I staré pohanské úsloví "carpe diem" nám má co říci: využij dnešek, v němž ti Bůh vychází

vstříc, aby tě uzdravil a učinil šťastným.

Bůh dnes počítá s naší pozitivní odpovědí, aby spásu získanou Ježíšem nadále proměňoval ve skutečnost pro celé lidstvo, pro nás, aby ji přinesl celému světu. "To je také naše poslání: nechat se pomazat Duchem a vyjít k bratřím a sestrám, abychom hlásali Slovo a stali se pro ně nástrojem spásy." (Papež František, Poselství k 54. světovému dni modliteb za povolání).

Francisco Varo

Francisco Varo // Photo: Sarah Noltner - Unsplash

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-kristovo-dnes/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-kristovo-dnes/)
(03.04.2026)